

VLAAMSE STRIP- TEASE

Een kluchtig blijspel in één, twee of drie bedrijven

door

HUGO RENAERTS

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V.

Tel: 03 366 44 00

E-mail: info@toneelfonds.be

Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **VLAAMSE STRIP-TEASE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **HUGO RENAERTS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2025/0220/006
ISBN 9789038517896

Copyright: © 2025 Toneelfonds J. Janssens bv

www.toneelfonds.be
info@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Tekst- en datamining voor gebruik en training van kunstmatige intelligentie is uitdrukkelijk niet toegestaan. All rights reserved, including those for tekst- and datamining for AI training and similar technologies

S.A.B.A.M./UNISONO
Tweekerkenstraat 41-43
1000 Brussel
www.unisono.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes kunnen de opvoerrechten worden aangevraagd via de website van UNISONO.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering en Her-opvoering:

1. Aankoop van minimaal 15 tekstboekjes bij de uitgever.
2. Aanvraag en betaling opvoeringsrechten

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, Lees de voorwaarden op www.unisono.be.

Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

PERSONAGES

(3 dames – 11 heren – evt. 1 kind)

DE FAMILIE:

SUS, de vader, rood hemd en zwarte broek (verwijst naar Suske, maar volwassen)

WIEZEKE, de moeder, wit kleed met rode band onderaan (verwijst naar Wiske, maar volwassen). Het strikje in het haar is vrij ingewikkeld, gezien het kapsel.

OPA WILLY, de opa, netjes gekleed met das, heeft bril op (verwijst naar Willy Vandersteen).

JANNY, de dochter van Sus, wit T-shirt en blauwe jeans (verwijst naar Fanny uit Kiekeboe)

AMEDE, de zoon van Wiezeke, gestreepte broek, zwart-wit, zwarte vest (geen hoofddeksel, verwijst naar Ademar uit Nero))

BART LIERIX, de verloofde van Fanny, hemd met grote blauw-witte ruiten, lichte broek (verwijst naar de bard uit Asterix)

MONNEKE, (eventueel) wit hemd, blauwe trui, korte zwarte broek) verwijst naar Jommeke. (kan ook stem van kind zijn achter de scène)

DE RANDFIGUREN:

CORNEEL VAN ZWAAN, (Van Zwam uit Nero), groen vest, zwarte broek, zwarte das (geen hoofddeksel)

JUUL VANHIERNAAST, (Vanderneffe uit Kiekeboe), rood geruit hemd, blauwe jeans

JEF JASPERS

JOS JASPERS, (detectives Janssens uit Kuifje), zwarte vest en broek en bolhoed, snorren, eventueel ook wandelstokken

LUCKY LOEK, (uit Lucky Luke) – Lucy, de buurvrouw, geel hemd, blauwe jeans, zwarte golf

GUST BLATER, (Guust Flater), de facteur, groene trui, zwarte broek, pruik

ROB BOLLEDOES, (Robbedoes), rode vest en broek, wit hemd (geen hoofddeksel), loodgieter

PIET KNAKKERNOOT, (Kwabbernoot), wit hemd, blauwe vest, zwarte broek, loodgieter

De hoofdpersonages zijn personages uit bekende stripverhalen. Maar om auteursrechtelijke redenen zijn de namen lichtjes gewijzigd. Alleen kleine verwijzingen in kledij en uiterlijk zijn mogelijk om dezelfde reden.

De regisseur beslist of het stuk wordt doorgespeeld of ingedeeld wordt in bedrijven. De aanduiding van de bedrijven is in de tekst facultatief.

Indien de mogelijkheid zich voordoet kan Monneke (7-9 jaar) ook op het podium gespeeld worden.

DECOR

Een eenvoudige huiskamer. Deur naar voordeur, deur naar keuken. Verder een tafel en stoelen, een salonnetje en een zetel voor opa.

EERSTE BEDRIJF

(Als het doek op gaat zit opa in een stoel een stripverhaal te lezen. Het gaat duidelijk zichtbaar voor het publiek om "Mannen op de Maan" van de serie Kuifje. Naast hem op een bijzettafeltje ligt een stapel stripalbums en staat een (plastic) kop koffie. Af en toe schudt hij het hoofd. Terwijl hij zijn ogen op het boek gericht houdt tast hij naar de kop; het duurt even voor hij die in de handen heeft. Hij drinkt even en zet de kop terug zonder op te kijken. Hij schudt weer het hoofd.)

OPA: *(vermanend)* Tsijjj! Hoe is het toch allemaal mogelijk. En dan beweren die Amerikanen dat ze als eerste op de maan waren. In dit boek staat duidelijk dat het Kuifje was. *(Hij kijkt verder, tast weer naar de kop, tast er naast en de kop valt op de grond. Hij kijkt niet op. Tast op de grond tot hij de kop vindt en zet ze weer, zonder op te kijken, op het bijzettafeltje.)*

(Er wordt gebeld. Men hoort een hond blaffen.)

(zonder op te kijken) DE BEL! *(Hij leest verder.)*

(Even niets, dan wordt er weer gebeld. De hond blaft.)

(luider) DE BEL! *(Hij leest verder.)*

(Even niets, dan wordt er weer gebeld. De hond blaft.)

(legt het boekje op het bijzettafeltje, staat zuchtend op.) Duizend bommen en granaten. Alles moet opa hier zelf doen. Daarom hebben ze me in huis genomen, natuurlijk. Jaja, we zullen wel voor je zorgen, papa. Maar papa kan niet eens rustig genieten van zijn verheffende lectuur. Ik voel me hier meer een butler dan een bejaarde striptekenaar met rust. *(Hij sloft af naar de voordeur. Even stilte.)*

STEM OPA: *(geïrriteerd)* Wij kopen niet aan de deur. En als u nu met die grap begint van dan kom ik wel binnen, dan kan ik u vertellen dat ik...

STEM BART: Ik kom niet verkopen. Ik wordt verwacht. Ik ben Bart.

OPA: Je bent wacht en je wordt verward? Ik bedoel... Die naam zegt me niks. Welke Bart? Ik ken alleen een zekere Bart de Weaver. Ben jij dat? Kom er dan maar in. Maar VOETEN VEGEN! Dus je bent een wever?

(Ze komen binnen. Bart heeft een primitief klein harpje bij. (zoals de bard uit Asterix))

BART: Nee. Ik ben geen wever. Ik heet gewoon Bart. Bart Lierix. Ik ben de vriend van Janny.

OPA: Oh... ja, ze heeft eens iets losgelaten over een nieuwe vriend...

BART: *(schrikt)* Een NIEUWE vriend? Had ze dan vóór mij...?

OPA: Natuurlijk. Janny is een gezond meisje met een moderne levensopvatting. Anders dan in mijn tijd. *(dromend)* Toen ging ik nog de hand vragen van zijn dochter. Maar nu... *(bekijkt Bart)* zozo, haar nieuwe dus.

BART: Wel ik ben inderdaad die nieuwe. Ze verwacht me.

OPA: Dat zal dan wel. Ga maar ergens zitten. *(roept naar achter, niet te luid)* Janny! Je vriend Stan is hier!

BART: Bart! Ik heet Bart.

OPA: Oh ja, ik vergiste me met één van die vorige vrienden. Die heette Stan. Toffe knul. Dook altijd in mijn stripalbums. Ik kon uren met hem praten over Sus en Wiske, Nero, professor Rabarberabas, Jerom... een knaap met een uitgebreide en gezonde interesse. *(Hij gaat weer zitten en raakt verdiept in zijn boekje.)*

(Bart staat te drentelen.)

BART: Ze heeft u niet gehoord, denk ik.

OPA: *(kijkt op)* Pardon? Zei je iets?

BART: Ik denk dat ze u niet heeft gehoord.

OPA: Wie?

BART: Janny.

OPA: Heeft ze je niet gehoord?

BART: U riep haar, maar ze komt niet.

OPA: *(gaat weer zitten lezen)* Ach ja, vrouwen... geen interesse. Ik wed dat ze zelfs Obelix niet kent. Vrouwen... *(zucht en leest verder)*

(Weer even stilte. Bart voelt zich ongemakkelijk. Drentelt. Kijkt rond.)

BART: Misschien wilt u nog een keer roepen?

OPA: *(kijkt verveeld op)* Is er nog wat?

BART: Misschien wilt u nog een keer roepen.

OPA: Waarom zou ik roepen?

BART: Ik kwam voor Janny, weet u nog? U riep ze, maar ze antwoordde niet. Dus heeft ze het misschien niet gehoord. Misschien wilt u nog een keer...?

OPA: *(kijkt verveeld, roept dan)* JANNY! *(Hij gaat zitten en leest verder.)*

(Bart gaat wat over en weer wandelen. Even weer stilte. Bart staat stil, zucht.)

BART: Mooie hond heeft u.

OPA: *(kijkt verveeld en zuchtend op)* Wat is er nu weer?

BART: Ik zei dat u een mooie hond heeft.

OPA: *(nors)* Ik heb geen hond.

BART: Oh, ik dacht... die collie in de tuin.

OPA: Dat is Bessy. Die is niet van mij. Die is van die van hiernaast. Van Juul Vanhiernaast en zijn vrouw Loek. *(wijst met de duim)* Mijn dochter Wiezeke had vroeger een hond. Bobby.

BART: Wiezeke, hé? Rare naam.

OPA: Dat is de roepnaam voor Louise. We houden het simpel. Mijn zoon heet François, maar we noemen hem gewoon Sus. Dat is hier al jaren de gewoonte. *(Hij gaat weer lezen.)*

(Bart zucht, kijkt rond. Zucht weer.)

BART: Dus uw dochter had vroeger een hond?

OPA: Nee, ik niet. Wiezeke, die had een hond. Bobby.

BART: Kijk eens aan. Bobby. Echt een naam voor een hond. Welke soort?

OPA: *(zuchtend)* Hoe kan ik dat weten? Ze noemde het een... een... *(denkt na)* Het had iets met boksen te maken, geloof ik.

BART: Met boksen?

OPA: Ja.

BART: Een boxer dus.

OPA: Nee, een hond. Waarom zou ze een bokser in dienst nemen. Maar het was een hond. Ik weet het zeker, want hij blafte. Alleen de naam had iets te maken met boksen. Ja... een boks terrier... dat was het. *(wil weer gaan lezen)*

BART: Een fox-terriër.

OPA: Wat?

BART: Die hond. Een fox-terriër.

OPA: Ja, dat zal wel. *(begint te lezen)*

BART: U bent tekenaar heb ik begrepen?

OPA: *(legt zuchtend het blad op het bijzettafeltje)* Duizend bommen en granaten! Je bent wel een spraakwaterval, is het niet? Ik kan hier nooit eens rustig lezen. Normaal, als we geen bezoek hebben, is het altijd rustig hier in huis. Wat wou je nu weer?

BART: Janny zei dat u striptekenaar was.

OPA: Ja. En?

BART: Niets... gewoon... ik zei het maar...

OPA: En ga je nog wat zeggen? Of kan ik nu rustig verder lezen? Duizend bommen en granaten, ik ken niemand die zo babbelziek is als jij... Kun je niet heel even je mond houden. Ik ben bijna aan het einde.

(Volgende stemmen, luid, achter de coulissen:)

WISKE: En je eet die pap op!

MON: Ik lust geen pap!

JANNY: Ze is heel lekker.

MON: Ze is niet lekker.

WISKE: En toch zul je ze opeten.

MON: Ik wil geen buikpijn krijgen.

JANNY: Daar krijg je geen buikpijn van.

MON: Ik krijg er altijd buikpijn van.

WISKE: EET DIE PAP OP!

MON: Ik denk er niet aan.

JANNY: *(sussend)* Vooruit, twee lepeltjes.

(Monneke begint hard te wenen. Dan een pets. Nog harder wenen.)

WISKE: EN NU EET JE DIE PAP OP!

(Het wordt stil achter de coulissen.)

BART: Ja, het is hier wel heel rustig moet ik zeggen.

OPA: *(legt zuchtend het boek op de knieën)* Wat wou je nu weer?

BART: Daar *(wijst)* hebben ze problemen met het broertje van Janny, hoor ik.

OPA: Monneke bezorgt ons grijze haren.

BART: Heet hij Monneke?

OPA: Ja. Mijn kleinzoon. Acht jaar. Lawaai voor zes. Altijd tegendraads. *(Hij neemt het boek en gaat weer zitten lezen.)*

(Bart kijkt naar de plaats achter de coulissen waar hij de stemmen hoorden.)

BART: Ik hoorde ook de stem van Janny.

(Opa zet zijn bril af en kijkt Bart doordringend aan.)

OPA: Dat kan best. Ze dwaalt hier ergens rond. Ze is de dochter van mijn zoon Sus. Mijn kleindochter dus. Monneke is haar broertje. *(dreigend)* Wou je nog wat weten?

BART: *(aarzelend)* Ik denk het niet.

OPA: Mooi zo. Dan hou je nu wel je mond, hoop ik. Duizend bommen en granaten, net nu ik een wetenschappelijk werk lees over mannen op de maan. *(gaat weer zitten lezen)*

(Achter de coulissen:)

WISKE: WAT! Heb jij die pap in de vuilnisbak gegooid?

MON: Ze is er per ongeluk in gevallen.

WISKE: Jouw zoon bezorgt me grijzen haren.

SUS: Wat heeft hij gedaan?

WISKE: Zijn pap in de vuilnisbak gegooid.

SUS: Zo. Wel, dan haal je die er uit en eet ze op.

MON: Nu is ze vies.

SUS: Als ik je idiote kop in die vuilnisbak duw zal die ook vies zijn. Vooruit!

MON: Al goed, al goed.

BART: Dus is die Monneke een broertje van Janny?

OPA: *(kijkt op, zucht zwaar)* Duizend bommen en granaten. Zei je nu wéér wat?

BART: Ik vroeg me af hoe jullie familie in elkaar zit.

OPA: Waarom vraag je je dat niet in stilte af? Maar goed, noteer, zodat je me niet meer lastig moet vallen: Sus en Wiezeke zijn mijn kinderen. Ze zijn allebei gescheiden. Janny en Monneke zijn de kinderen van Sus en Amedé is de zoon van Wiezeke. En dat is het. Meer is er niet. Ja, mijn zuster Sidonie, die hier regelmatig binnen valt om te kwebbelen en koffie te drinken en koekjes te eten. Maar meer is er niet. Duidelijk? Ja? Kun je me dan nu met rust laten. *(wijst naar de stripverhalen)* Hier, neem een verheffend stripverhaal. Dan kun je nog wat leren. Staan vol met wetenswaardigheden over raketten en andere machines. Die boeken werden samengesteld met de hulp van beroemde professoren zoals professor Boterbloem, professor Rabarberas, professor Gobelijn en professor Ademar. Die weten het wel. Dat zijn allemaal knappe koppen. Dus zet je neer en lees wat meer

en praat wat minder.

BART: Ik heb een afspraak met Janny.

OPA: Die is gelukkig wat rustiger geworden.

BART: Rustiger?

OPA: Ja, als kind was het een vervelend joch. Ze had de gewoonte om zich te verstoppen en als er iemand voorbij kwam sprong ze tevoorschijn en riep: KIEKEBOE.

BART: Dat doen toch vele kinderen.

OPA: Ik heb het nooit gedaan. Stel je voor: kiekeboe. Waar haalde ze het. En mag ik nu verder lezen? *(Hij gaat zitten lezen.)*

(Bart kijkt rond, wil wat zeggen tegen opa, maar bedenkt zich. Kijkt naar achter de coulissen.)

BART: *(zachtjes in zichzelf)* Ik hoorde de stem van Janny. Ik zal ze zelf wel roepen. *(roept luid naar achter de coulissen)* JANNY! IK BEN HIER!

(Opa schrikt, laat het boek vallen en kijkt verbaasd naar Bart.)

OPA: Zeg, ben je gek geworden? Zo'n hels kabaal. Je speelt zeker in een rockgroep, is het niet. Zo'n stelletje dat op elektrische gitaren staat te rammelen tegen 800 decibel per minuut en door de microfoon staat te schreeuwen dat de wereld moet veranderen.

BART: Het spijt me ontzettend.

(Janny komt opgelopen. Ze kussen elkaar.)

JANNY: Ben je hier al lang?

BART: Je grootvader heeft je al enkele keren geroepen.

OPA: Ga met die vent weg uit de woonkamer. Hij houdt geen minuut zijn mond en schreeuwt de hele buurt bij elkaar. *(Hij raapt het boek op en gaat nukkig zitten lezen.)*

BART: *(zachtjes, teken doend naar zijn hoofd en wijzend op opa)* Is hij wel helemaal...?

JANNY: *(kijkt naar opa)* Oh, die is altijd verdiept in stripverhalen.

BART: Op zijn leeftijd?

JANNY: Vroeger tekende hij zijn eigen strips. Je kent ze wel: Bas en Bertje. Ze waren geen groot succes. Hij is stapel van de albums van Kuifje en andere strips. Maar het rare is dat hij, omdat hij Willy heet, zijn kinderen François en Louise heeft genoemd.

BART: Wat heeft Willy te maken met François en Louise? Dat begrijp ik niet.

JANNY: Het is wel duidelijk voor ingewijden. Je kent toch de strips van Suske en Wiske.

BART: Natuurlijk, wie niet.

JANNY: Wel, de populaire naam voor François was vroeger Sus en die voor Louise was Wiske. En hijzelf Willy... wie was de geestelijke vader van Suske en Wiske?

BART: Willy Van... zeg, maar dan moet het bij je opa hier wel heel erg hoog zitten. *(tikt op het voorhoofd)*

JANNY: Hij is niet gek. Alleen maar een beetje geobsedeerd.

BART: Een beetje? Ik zou zeggen...

(Achter de schermen brult Mon en hoort men ook de stem van Wiske.)

MON: Ik wil niet naar school!

WISKE: Je gaat wél naar school!

MON: Ik ben ziek.

WISKE: Je bent niet ziek.

MON: Ik heb pijn!

WISKE: Waar heb je pijn?

MON: Ik heb zeer aan... aan... mijne lever! Mijne lever doet zeer! Ik heb leverkrampen.

WISKE: Dat is gezond zeggen ze in de medische encyclopedie. Pak je boekentas en maak dat je op school bent.

MON: Als ik op school dood ga zal je niet meer lachen!

JANNY: Elke dag hetzelfde liedje.

BART: Welk liedje?

JANNY: Ik wil zeggen... mijn broertje heeft elke dag de schoolziekte.

(Opa legt het boek opzij.)

OPA: Een schoon boek. Spannend. En af en toe ook om te lachen. Maar nu weet ik zeker dat die Amerikaan niet de eerste was op de maan. Dat was Kuifje. Het staat hier. Met tekeningen en alles als bewijs. *(kijkt naar de lier)* Wat is dat voor een ding.

BART: *(trots)* Dat is een lier. Ik heb ze zelf gemaakt want ge kunt zoiets niet meer kopen. Het is de voorloper van de harp. Ik ben de enige die er nog op speelt.

JANNY: En hij begeleidt me op die lier.

BART: Ze zeggen dat het samen met de fluit het oudste instrument ter wereld is.

OPA: Zo oud ziet het er nog niet uit.

BART: Natuurlijk niet. Deze heb ik zelf gemaakt zoals ik al zei. In de Bijbel wordt het instrument vermeld in Genesis 4:21. Jubal is de stamvader van iedereen die op de lier of de fluit speelt, het zou een van de oudste beroepen zijn. Ook speelde David volgens het Oude Testament de lier om zo Koning Saul op goede gedachten te brengen.

OPA: Kunt ge daar een koning mee op goede gedachten brengen? Waarom wordt er dan niet meer op gespeeld? En ik dacht dat het oudste beroep een ander was... ik ben vergeten wat, maar het had niets met muziek te maken. Ik heb dat ding al eens een keer gezien in een of ander boek...

(Stemmen achter de schermen:)

WISKE: Je vergeet je boekentas.

MON: Die heb ik niet nodig.

SUS: Pak je boekentas of ik smijt ze tegen je oren.

MON: Dat ook nog: kindermishandeling.

SUS: Pak die boekentas voordat het kindermóórd wordt.

MON: Ik kan hem niet vinden.

WISKE: Hier staat hij. Onder de tafel.

MON: Tiens, hoe komt die daar?

SUS: En maak dat je weg bent!

MON: Ja, ik zal maar naar school gaan, daar zijn ze vriendelijker tegen mij.

WISKE: Blijf er dan. Voorgoed!

MON: Je zou me nogal missen. Wie zal er dan die vieze pap opeten?

SUS: Maak dat je weg bent. Kom, ga maar langs de achterdeur. Dat is dichterbij de bushalte.

MON: Ik zou er niet van verschieten dat ik de bus nu mis met naar die boekentas te zoeken.

SUS: Dat is niet erg. Dan trap ik je wel naar school.

MON: Dan zou ik dat gaan vertellen tegen de politie en die zal zeggen... jajaja, maak je niet nerveus, ik ga al.

(Men hoort een deur hard dichtslaan.)

JANNY: Ik geloof dat het gelukt is.

(Men hoort een hond blaffen. Dat blijft aanhouden tot men de deur hoort.)

JANNY: Mooi zo. Bessy jaagt hem nog wat op.

BART: Bessy. Wie noemt zijn hond nu Bessy?

JANNY: Dat schijnt heel populair te zijn.

OPA: Het is een wijfje. Als het een reu was geweest zouden ze hem Porgy hebben genoemd.

BART: Waarom?

OPA: Van Porgy en Bessy. Het is de hond van Juul. Die van hiernaast. Ik heb vroeger een Bessy gekend. Die woonde in het wilde westen met zijn baasje Andy. Slimme hond. Veel slimmer dan dat blafbeest van hiernaast...

BART: *(tot Janny)* Dan kunnen we nu gaan repeteren.

(Sus en Wiezeke komen op.)

WISKE: Het is weeral gelukt. Ha, Bart is hier.

SUS: *(tot Janny)* Nog altijd dezelfde vrijer dus.

BART: Wat wilt u daarmee zeggen. Heeft ze...

JANNY: *(snel)* Vrienden! Ik heb een aantal vrienden gehad.

OPA: *(veelbetekenend)* Jaja, een aantal vrienden.

(Men hoort geblaf, dan een deur dicht slaan. Geblaf stopt. Stem van Mon achter coulissen.)

MON: Mama, ik kan niet naar school.

WISKE: *(stuift naar achter)* Verdomme, wat nu weer?!

WISKE: *(achter de coulissen)* Waarom kan je niet naar school, onnozelaar?

MON: Bessy laat me niet passeren.

WISKE: Bessy zegt gewoon dat je naar school moet.

MON: Hij wil me bijten.

SUS: *(terwijl hij ook naar achter stuift)* Wie heb je liefst die je bijt. Bessy of ik?!

MON: Jaja, ik ga al. Maar als hij met bijt zeg ik tegen de politie...

SUS: Ik zeg tegen de politie dat ze je moeten opsluiten.

MON: Ja, komaan zeg, maak je niet zo druk. Ik ga al.

(Men hoort de deur dichtslaan. De hond blaft. Maar dat stopt na enkele seconden. Wiezeke en Sus komen weer op.)

SUS: Als hij nu nog eens durft terug komen... *(doet teken van oorveeg)*

OPA: Ge zijt veel te zacht met die bengel.

BART: *(tot opa, wijzend op Janny)* En hoeveel ...vrienden... heeft ze dan wel gehad?

OPA: Ja zeg, wat denk je wel? Dat ik streepjes heb gezet? Waarom zou ik dat bijhouden?

JANNY: Er is een groot verschil tussen een vriend en... en...

WISKE: Een goede vriend.

JANNY: En een partner.

BART: Ja, we studeren een variéténummer in.

JANNY: Heel origineel.

SUS: Hoe origineel?

JANNY: Ik doe een stripteasenummer en Bart begeleidt me op zijn lier.

WISKE: *(ontzet)* Een striptease?!

SUS: Voor publiek?

WISKE: Hoe haal je het in je hoofd.

SUS: Je helemaal uitkleden in zo'n lokaal.

BART: Oh, je moet je geen zorgen maken, in deze tijd zijn de lokalen goed verwarmd.

OPA: *(tot algemeen)* Zeg, zal ik jullie eens wat vertellen? Die Amerikaan was niet de eerste op de maan. Dat was kuifje. Een professor, ik geloof dat hij Boterbloem heet of zoiets, heeft de raket ontworpen. Maar aan boord zijn er ook...

WISKE: We hebben het niet over mannen op de maan.

OPA: Jawel, er waren geen vrouwen bij.

SUS: We hebben het over Janny!

OPA: Die ook niet. Er was geen Janny bij.

WISKE: Ons Janny gaat zich uitkleden in het publiek.

OPA: *(verbaasd)* Waarom?

JANNY: Het is een variéténummer. In deze tijd is dat heel gewoon.

BART: Maar wij maken er iets heel artistieks van. Ik speel op mijn lier en ik zing ondertussen.

WISKE: *(tot Sus)* Jij hebt je kinderen nogal opgevoed. Een zoon die alle dagen tegendraads is en een dochter die stripteast.

OPA: Strips zijn een gezonde lectuur. Ge kunt er veel van leren. Heel opvoedend.

JANNY: Het is helemaal geen ordinair nummer.

BART: Het is zelfs heel poëtisch... vooral omdat ik haar begeleid... ik begin zo... *(Hij tokkelt even op de lier, nauwelijks hoorbaar natuurlijk en zingt.)*

Verheven kwijnt de vlinder

Nog gevangen in zijn cocon

Nog met dichtgevouwen vleugels

Hunkerend naar de warme zon

(De hond begint te janken.)

SUS: Bessy vond het geweldig.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via
www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen
aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

**TONEEL
FONDS** **ANSSENS**
Voor de juiste keuze